

Prvý tohoročný džezový koncert

Kazimierz Jonkis trio v Šahách

Rok 2004 sa pre priaznivcov džezu začal vystúpením tria Kazimierza Jonkisa – polského bubenika – so saxofónistom /Borysom Janczarom/ a kontrabasistom /Martinom Marinčákom/ v hoteli Villa Romaine. Takáto zostava bez klavíra či gitary je obyčajne vhodná len pre hráčov so zmyslom pre veľmi voľné poňatie improvizácie.

V ich repertoári prevládali štandardy hlavne z obdobia be-bop-u. Pre tento štýl hry je typická tvrdá hra bubenika, rozbité, kostrbaté rytmické konštrukcie a fanfárovité, pauzami prerušované krátke melódie, zdravá arogancia, virtuozita a intelektualizmus.

Na koncerte sme dostali všetko to, čo nám náležalo. Bubeník **Kazimierz Jonkis** mal rozložené malé bubny s tvrdým zvukom. Činelová hra bola tiež tvrdá, plná nepokoja. Pán v najlepších rokoch bol plný života a ukázal aj svoju virtuozitu v častých sólach na bicie – takmer v každej skladbe –, ale veď on bol vedúci skupiny. Snažil sa vytvárať bezprostrednú atmosféru uvádzaním v polštine. Vysvetľoval vznik bluesu /najväčší úspech mali práve bluesové skladby/ a dával hudobné hádanky. Tie obecenstvo veľmi neuhádlo, ale zato tlieskanie nám šlo lepšie.

Kontrabasista **Martin Marinčák** vyučuje na ZUŠ dže-

zovú hru /ako im je tam dobre/ a je zo Slovenska. Hral veľmi ľahkou rukou /čo je na kontrabase nie jednoduché/ a technicky veľmi čisto. Počas jeho kompozície na motívy jednej slovenskej ľudovej piesne sa dobre „odviazal“. Až ma hrialo pri srdci, keď počas sóla na kontrabase mu obecenstvo tlieskalo do rytmu.

Borys Janczar – právnik – hral na tenorsaxofóne veľmi príjemným mäkkým tónom. Dobre využíval spodný rozsah nástroja, možno aj preto sa mi jeho hra zdala taká „mužná“ napriek jeho mladému veku. Bolo v ňom veľké napätie, veľké city, ale – ako správny stratég – neodkryl ich hneď všetky.

Na koniec zahrli zopár pochůťok, ako napríklad od M. Davisa All Blues v najhravejšom rytme, ktorým je podľa mňa džezový valčík.

Vystúpenie tria Kazimierza Jonkisa sa nieslo v bezprostrednej klubovej atmosfére hotela Villa Romaine. Našťastie mali zopár skladieb nacvičených navyše, lebo bez prídavku šahanské obecenstvo málokoho pustí z pódia.

Koncert organizoval už tradične Pavel Makovínyi s pomocou fondu Pečať mesta Šahy a MsÚ – odbor školstva, kultúry, mládeže a športu.

Text a foto: Pavol Srna

Normálne?

Od nežnej revolúcie padáme do priepasti stále hlbšie a hlbšie. Brzdu nemáme, tú nám už dávno niekto pokazil.

Za onoho času sa niekoľko „kapacít“ rozhodlo, že už stačilo „špinavého“ komunizmu, vykorisťovania občanov a totality. Pod rúškom demokracie, sľubujúc nám nové možnosti, lepšiu budúcnosť, svoje plány aj zrealizovali. Obdobie jednej strany skončilo, začali sa zakladať nové strany ako huby po daždi. Dnes už vieme, aký to mal zmysel. Počas totality iba niekoľko vybraných stránkych prednostárov mohlo žiť nadštandardný život, kým založením nespočetných strán ich počet niekoľkonásobne vzrástol. *Hneď sa im žilo lepšie.* Predtým sme aj my žili dobre. Mali sme robotu a ceny služieb a spotrebného tovaru boli našim peňaženkám vyhovujúce. Dnes musíme platiť desať-dvadsaťnásobok vtedajších cien z takého istého /alebo o niečo vyššieho/ zárobku. Vtedy sme s úsmevom zaplatili napríklad za spotrebu elektriny, hoci ešte o Gabčíkove, Jaslovských Bohuniciach a Mochovciach ani slova nebolo. Údajne preto ich stavali, **aby sme boli sebestační** v elektrickej energii. Postavili jednu elektrárňu, nestačilo. Postavili druhú – nestali sme sa sebestačnými. Postavili tretiu, a za elektriku platíme stále viac a viac. Vôbec tu

nebola reč o sebestačnosti. Pri miliardových investíciách bolo detskou hračkou ukradnúť niekoľko miliónov. Od nežnej sa u nás vymenilo niekoľko vlád, ergo: ich členovia nemajú materiálne problémy do dnešného dňa. Dnes je u nás viac milionárov, než vo feudalizme, hoci celý feudalizmus bol o tom. Dnes je „iba“ demokracia. Tu sa už dávno nejedná o záujmy občanov, tu je občan iba na to dobrý, aby mal kto vo forme daní či pravidelných zvyšovaní cien splácať spreneverené peniaze. Aj trovy na súdne pojednávania nezákonne nadobudnutého majetku niektorých jedincov idú z nášho vrecka. K odsúdeniam však nikdy nepríde. Ba čo viac, dotyční si za znevažovanie „dobrého mena“ žiadajú nemalé sumy na odškodnenie, čo im aj prisúdia! V komentároch a vo vyhláseniach nám potom vysvetľujú potrebu zvyšovania cien tým, že treba dosiahnuť **úroveň cien bežných v únii**. Na jednu vec však páni zabúdajú: **priemerný plat občanov** únie je o niekoľkokrát vyšší, než u nás!

Pomaly umiera zdravotníctvo, školstvo, dôchodky pomaly budeme dostávať do hrobu, a ešte stále nás vyzývajú k utiahnutiu opaskov. Ide to s nami dolu kopcom, a nič iné nám už neostáva, iba zakričať do sveta: „*Pozor, voz sa nezastaví!*“

Július Belányi

Rýchle pôžičky bez ručiteľa
od 20 000 do 200 000 korún,
mesačné splátky už od 556 Sk.
Pôžičky pre zamestnaných,
živnostníkov aj pre dôchodcov.
Tel.: 0903-549777
alebo 0905-117330.